

гітлерівських поліцейних підрозділів. Про це свідчить 1916 загиблих українців тільки у Володимир-Волинському районі від рук поляків-шуманів у тісному сприянні гітлерівських військ та з'єднань радянських партизанів. Складність цієї дискусії полягає в тому, що в Польщі дослідження подій на Волині є державною програмою, а в Україні аналогічною проблематикою та публікацією свідчень очевидців займаються окремі історики. Для забезпечення паритетності позицій українських і польських учених в обговоренні всіх аспектів Волинської трагедії необхідно підняти це питання в Україні на рівень державних установ, щоб його професійно вивчали наукові колективи таких інституцій, як, скажімо, Інститут національної пам'яті. Складність цієї дискусії полягає в тому, що в Польщі дослідження подій на Волині є державною програмою, а в Україні аналогічною проблематикою та публікацією свідчень очевидців займаються переважно краєзнавці. Картографування статистики українських втрат на Волині у 1938–1944 рр. дозволить проводити компаративні дослідження, співставляючи дані про втрати народів Центрально-Східної Європи у Другій світовій війні.

Для забезпечення паритетності позицій українських і польських учених в обговоренні всіх аспектів Волинської трагедії необхідно підняти це питання в Україні на рівень державних установ, щоб його професійно вивчали наукові групи таких інституцій, як, скажімо, Інститут національної пам'яті.

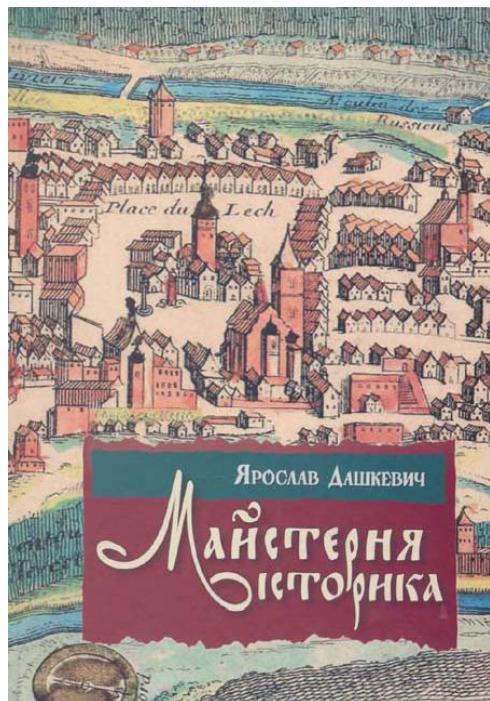
Надія ХАЛАК (Львів)

Примітки:

¹ Трагедія українсько-польського протистояння на Волині 1938–1944 років. Володимир-Волинський район / Упоряд. і комент. І. Пушук. – Луцьк, 2011. – 417 с.; Царук Я. Трагедія волинських сіл 1943–1944 рр. – Львів, 2003. – 189 с.

* * *

Дашкевич Я. Майстерня історика: Джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни / Нац. акад. наук України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського, Львівське відділення; Упоряд. А. Гречило, М. Капраль, А. Фелонюк. – Львів, 2011. – 792 с. – ISBN 978-966-441-269-5

Книга видатного українського історика Ярослава Дашкевича (1926 – 2010) містить статті, рецензії та інші праці з важливих ділянок української історичної науки: джерелознавства та спеціальних історичних дисциплін. Дослідження з цих галузей історичного знання розглядаються автором як підґрунтя для здобуття об'єктивних знань про минуле та служать “фаховою майстернею” історикам.

Протягом 1962–2010 рр. Я. Дашкевичем опубліковані численні розвідки з джерелознавства історії України середньовічного, ранньомодерного та новітнього періодів (значна частина їх стосується джерел східного походження), а також з генеалогії, історичної демографії, геральдики, емблематики, вексидоотогії, сфрагістики, історичної іконографії, історичної географії, топоніміки, історичної картографії, картознавства, архівознавства, дипломатики, філігранології, історії паперу, метрології та інших спеціальних історичних дисциплін.

До розділу “Генеалогія, просопографія” входять 5 статей: “Дослідницькі проблеми української генеалогії” (с. 235–237), “Об'єктивне і суб'єктивне в просопографії” (с. 238–244), “Хмельницькіана” (с. 245–249), “Чи була українська шляхта?” (с. 250–252) та “Грецький рід Капніссі-Капністів та його роль у політичному й культурному житті України (друга половина XVIII – перша половина XIX ст.)” (с. 253–254). Три з цих статей були опубліковані у віснику “Знак”, дві інші – у збірниках матеріалів різних конференцій.

Андрій ГРЕЧИЛО (Львів)